

сти, па той си бѣга по топли зимници,
по чернооки момици, като баща му на
млади години. Аминъ!

Това дукато ако бѣде рѣзано, рѣзанъ
му кошари, ако бѣде червено, чървени
му кобили, ако бѣде бѣло, бѣли му ов-
чици, ако бѣде сребърно — сребро му
се ляло, ляло и ковало прѣзъ прага, като
ледъ на Ивановъ-денъ. Аминъ.»

 Сѣщето това стананување
е печатано въ една много стара книга,
която като я нѣмамъ на рѣка, не можа да
кажа чие издание бѣ тя, и съ какво за-
главие. Тая книга съмъ челъ преди 35
години.

Сѣщото това стананување се е
употрѣбавало и въ Сърбия около Зайчаръ,
дѣто и до сега сѣ пѣяли сѣщо и бѣлгар-
ски коладни пѣсни. (Глѣдай Писма за
Сърбия отъ Т. Икономова, стр. 80 и 81.)

Пѣсень на Рождество Христово.

Прѣдвѣчний родися подъ лѣти;
Восхотѣ землю просвѣтити
Да насъ отъ тми возвѣдетъ
И ко свѣту приведетъ